

„Dzika kaczką” Ibsena

Henryk Ibsen (1828—1906) uznany został przez współczesnych przede wszystkim za „skandalistę”. Ibsen bezkompromisowo obnażał moralną niczość mieszczańskiego, burżuazyjnego społeczeństwa, wśród którego żyć mu wypadło. Stąd liczne ataki zachowawczej części społeczeństwa. Ale autor „Nory” był przede wszystkim jednym z największych moralistów swoich czasów, a także człowiekiem, którego myśl pozostaje żywa także w naszej epoce.

Napisana w tak zwanym „określe symbolizmu” — „Dzika kaczką” uznana została za jedno z najwybitniejszych dokonań dramatopisarskich autora. Jest to utwór niezwykle pojemny. Siła pisarskiego talentu Ibsena zmusza do zainteresowania się losami bohaterów, do chwil rozczulen ale tak-

że do zadumy. Właśnie zadumy, gdyż poza fabułą, poza melodramatycznym wątkiem, tkwią w tej sztuce problemy, które każdy z nas musi po swojemu przemyśleć. Choćby problem prawdy, a nawet tzw. „prawdy obiektywnej”.

Pierwszą na deskach walbrzyskiego teatru sztuką Henryka Ibsena reżyserowała Maryna Broniewska. Dekoracje i kostiumy projektowała Hanna Volmer. W obsadzie aktorskiej: Halina Bielawska, Teresa Musiałek, Zofia Ślaboszówna, Tadeusz Broś, Józef Kaczyński, Daniel Kustosiak, Kazimierz Ostrowicz, Ryszard Szerzeniewski, Jerzy Tyczyński, Kazimierz Zieliński, Tadeusz Żukniewski.

(b.d.)